

UOHSX00COPA5

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R0136/2019/VZ-26461/2019/321/HBa

Brno 26. září 2019

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 26. 7. 2019 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne, jenž byl podán zadavatelem –

- **Českou republikou – Ministerstvem obrany**, IČO 60162694, se sídlem Tychonova 221/1, 160 00 Praha 6

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S235/2019/VZ-19778/2019/542/VHu ze dne 18. 7. 2019, vydanému ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky „**Kontroly a práce preventivní údržby speciálních přístrojů USA**“ v užším řízení, jejíž oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 13. 4. 2017 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 20. 4. 2017, pod ev. č. 643229, ve znění oprav uveřejněných dne 22. 5. 2017, dne 12. 6. 2017, dne 24. 7. 2017 a dne 11. 8. 2017, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 19. 4. 2017 pod ev. č. 2017/S 076-148048, ve znění oprav uveřejněných dne 23. 5. 2017, dne 10. 6. 2017, dne 25. 7. 2017 a dne 12. 8. 2017,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S235/2019/VZ-19778/2019/542/VHu ze dne 18. 7. 2019

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Správní řízení vedené před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále též „**Úřad**“), jako orgán příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek (dále též „**zákon**“¹) k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu, a pro zvláštní postupy podle části šesté, zahájil přípisem ze dne 11. 6. 2019, č. j. ÚOHS-S0235/2019/VZ-16381/2019/542/VHu správní řízení o přezkum úkonů zadavatele – Česká republika – Ministerstvo obrany, IČO 60162694, se sídlem Tychonova 221/1, 160 00 Praha 6 (dále též „**zadavatel**“) při zadávání veřejné zakázky „Kontroly a práce preventivní údržby speciálních přístrojů USA“ v užším řízení, jejíž oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 13. 4. 2017 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 20. 4. 2017, pod ev. č. 643229, ve znění oprav uveřejněných dne 22. 5. 2017, dne 12. 6. 2017, dne 24. 7. 2017 a dne 11. 8. 2017, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 19. 4. 2017 pod ev. č. 2017/S076-148048, ve znění oprav uveřejněných dne 23. 5. 2017, dne 10. 6. 2017, dne 25. 7. 2017 a dne 12. 8. 2017 (dále též „**veřejná zakázka**“).
2. Ve správním řízení se Úřad zaměřil na přezkum toho, zda zadavatel při zadávání předmětné veřejné zakázky stanovil zadávací podmínky v souladu se zákonem, když v zadávací dokumentaci jako jednu z podmínek účasti v zadávacím řízení stanovil požadavek na prokázání technické kvalifikace podle § 196 odst. 1 písm. b) zákona, avšak zároveň ve vztahu k tomuto kritériu vypustil zákonem stanovený požadavek na doložení osvědčení objednatele, když součástí zadávací dokumentace učinil podmínku na prokázání technické kvalifikace „*podle § 196 odst. 1 písm. b) zákona seznamem významných služeb obdobného charakteru v úhrnné výši min. 10 mil. Kč včetně DPH, poskytnutých za posledních 5 let před zahájením zadávacího řízení včetně uvedení ceny a doby jejich poskytnutí a identifikace objednatele*“.

¹ Pozn.: Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu § 58 zákona v návaznosti na § 273 zákona.

II. Napadené rozhodnutí

3. Dne 18. 7. 2019 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0235/2019/VZ-19778/2019/542/VHu (dále též „**napadené rozhodnutí**“), jehož výrokem I konstatoval, že zadavatel při zadávání veřejné zakázky postupoval v rozporu s § 196 odst. 1 písm. b) zákona, neboť při stanovení podmínky na prokázání technické kvalifikace dle tohoto ustanovení vypustil zákonem stanovený požadavek na doložení osvědčení objednatele a součástí článku 4.1 zadávací dokumentace učinil podmínku na prokázání technické kvalifikace „*podle § 196 odst. 1 písm. b) zákona seznamem významných služeb obdobného charakteru v úhrnné výši min. 10 mil. Kč včetně DPH, poskytnutých za posledních 5 let před zahájením zadávacího řízení včetně uvedení ceny a doby jejich poskytnutí a identifikace objednatele*“, přičemž tímto postupem stanovil zadávací podmínky v rozporu se zákonem. Jako opatření k nápravě zrušil Úřad výrokem II zadávací řízení a výrokem III uložil zadavateli zákaz uzavřít smlouvu na veřejnou zakázku. Výrokem IV pak Úřadu zadavateli uložil uhradit náklady řízení ve výši 30 000 Kč do dvou měsíců ode dne právní moci napadeného rozhodnutí.
4. Své rozhodnutí Úřad odůvodnil tak, že v případě nadlimitní veřejné zakázky v oblasti obrany nebo bezpečnosti je zadavatel oprávněn požadovat splnění technických kvalifikačních kritérií, a pokud je požaduje, řídí se speciálním ustanovením § 196 zákona. Toto ustanovení obsahuje jasný požadavek, aby kromě uvedení ceny a doby poskytnutí služeb popř. dodávek a identifikace osoby objednatele bylo součástí předkládané reference též osvědčení objednatele. Požadavek na osvědčení není možné opomenout a zadavatel svou formulací zadávacích podmínek, v nichž požadavek na předložení osvědčení absentoval, postupoval proti zákonu.

III. Rozklad zadavatele

5. Dne 26. 7. 2019 obdržel Úřad rozklad zadavatele z téhož dne proti napadenému rozhodnutí. Ze správního spisu je patrné, že napadené rozhodnutí bylo zadavateli doručeno dne 18. 7. 2019. Zadavatel tedy podal rozklad v zákonné lhůtě.

Námítky rozkladu

6. Zadavatel v rozkladu namítá, že jednoznačně definoval požadavek na prokázání splnění kritérií technické kvalifikace, když konkretizoval obecný požadavek zákona tam, kde to dle povahy zákona je možné. Prostřednictvím odkazu na zákonné ustanovení se zadavatel přihlásil k povinnostem plynoucím z tohoto ustanovení. Informace o tom, co zadavatel v rámci prokázání kvalifikace v souladu se zákonem požaduje, byla srozumitelná.
7. Stanovený požadavek nebyl dle zadavatele v rozporu s ustanovením § 6 zákona. Byl transparentní a nediskriminační. Jeho účelem nebylo kteréhokoliv dodavatele z účasti v zadávacím řízení eliminovat. Z podaných nabídek je patrné, že požadavek zadavatele pochopili všichni uchazeči shodně.
8. Zákon dle zadavatele způsob prokázání splnění kvalifikačních předpokladů v případě veřejné zakázky v oblasti obrany nebo bezpečnosti taxativně a kogentně vymezuje. Zadávací dokumentaci je ovšem soukromoprávní listina sui generis. Pokud obsahuje určitý požadavek, který je současně kogentně stanoven zákonem a zpracovatel dokumentu na něj odkáže, je

dle názoru zadavatele zřejmé, že ustanovení v soukromoprávní listině bude podléhat zákonné úpravě ve všech aspektech.

9. Závěrem zadavatel odkázal na své vyjádření ze dne 20. 6. 2019, ve kterém mj. uvedl, že požadavek na doložení osvědčení objednatele je jednoznačný z ustanovení § 196 odst. 1 písm. b) zákona, na které v zadávacích podmínkách odkázal, a sdělil, že se neztotožňuje s názorem, že zadavatel je povinen opsat celé znění předmětného ustanovení zákona, protože odmítá dedukci úřadu, že osvědčení objednatele nepožadoval. Zadavatel k vyjádření doplnil, že odkazem na konkrétní ustanovení zákona byla splněna povinnost stanovení konkrétní formy dokumentu, neboť na něj přímo navazuje ustanovení, které možný způsob taxativně vymezuje.

Závěr rozkladu

10. Zadavatel navrhuje, aby bylo napadené rozhodnutí pro nezákonnost zrušeno.

IV. Řízení o rozkladu

11. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup dle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „**správní řád**“) a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

12. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení věci ve všech jejích vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy, jakož i správnost napadeného rozhodnutí, tu však toliko v rozsahu námitek uplatněných v rozkladu, přičemž jsem s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
13. Úřad tím, že napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak je v něm uvedeno, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem na základě rozkladu nepřistoupil ke změně nebo zrušení napadeného rozhodnutí. Struktura odůvodnění rozhodnutí sleduje strukturu rozkladových námitek.

V. K námitkám rozkladu

14. V nyní řešené věci jde o posouzení zákonnosti požadavku zadavatele vtěleného do článku 4.1 zadávací dokumentace, v němž zadavatel za účelem prokázání technické kvalifikace požaduje po uchazečích naplnění zadávací podmínky „*podle § 196 odst. 1 písm. b) zákona seznamem významných služeb obdobného charakteru v úhrnné výši min. 10 mil. Kč včetně DPH, poskytnutých za posledních 5 let před zahájením zadávacího řízení včetně uvedení ceny a doby jejich poskytnutí a identifikace objednatele*“.
15. Ustanovení § 196 odst. 1 písm. b) zákona je formulováno tak, že při stanovení požadavků na prokázání kritérií technické kvalifikace zadavatel postupuje podle § 79 odst. 2 písm. c) až l). Dále může zadavatel požadovat b) seznam významných dodávek nebo významných služeb poskytnutých za posledních 5 let před zahájením zadávacího řízení včetně uvedení ceny a doby jejich poskytnutí a identifikace objednatele a osvědčení objednatele; zadavatel může

stanovit, že budou zohledněny doklady o poskytnutých dodávkách nebo službách za dobu delší než posledních 5 let před zahájením zadávacího řízení, pokud je to nezbytné pro zajištění přiměřené úrovně hospodářské soutěže.

16. Zadavatel tedy při stanovení požadavků na technickou kvalifikaci odkázal na § 196 odst. 1 písm. b) zákona a stanovil časovou a finanční hranici prokázání technických požadavků, nicméně v zadávací dokumentaci neuvedl, že k seznamu významných služeb vyžaduje osvědčení objednatele.
17. V popsaném postupu shledává Úřad rozpor se závazným ustanovením zákona, zatímco zadavatel je přesvědčen, že konkretizoval jen nezbytnou část zákonného ustanovení a na zbytek korektně odkázal.
18. Po přezkoumání napadeného rozhodnutí jsem dospěl k závěru, že námitky rozkladu nejsou důvodné a napadené rozhodnutí je po věcné i právní stránce správné, a to z následujících důvodů.
19. Jak bylo Úřadem i judikturně mnohokrát vysloveno, zadavatel odpovídá za řádné stanovení zadávacích podmínek. Tato jeho odpovědnost nemůže být přenášena na dodavatele. Zadavatel je odpovědný nejen za správnost, ale i za úplnost zadávacích podmínek a za postup odporující zákonu je považována i situace, kdy jsou zadávací podmínky neúplné.
20. Důsledky vyplývající z nedostatků zadávací dokumentace spočívajících v objektivní nejednoznačnosti zadávacích podmínek pak stíhají zadavatele. K tomu viz např. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 15. 2. 2012, č. j. 62 Af 50/2011-72 „*Požadavek jednoznačnosti, konkrétnosti a přesnosti zadávací dokumentace plyne z obecné zásady transparentnosti zakotvené v § 6 ZVZ. Tato zásada spolu se zásadou zákazu diskriminace a zásadou stejného zacházení se všemi uchazeči musí být zadavatelem dodržována v rámci celého zadávacího řízení. Úkolem zásady transparentnosti je zajištění toho, aby zadávání veřejných zakázek probíhalo průhledným, právně korektním a předvídatelným způsobem za předem jasně a srozumitelně stanovených podmínek. Transparentnost procesu zadávání veřejných zakázek je nejen podmínkou existence účinné hospodářské soutěže mezi jednotlivými dodavateli v postavení uchazečů, ale také nezbytným předpokladem účelného a efektivního vynakládání veřejných prostředků. Porušením této zásady pak je jakékoli jednání zadavatele, které způsobuje nečitelnost zadávacího řízení. Tak tomu může být např. i tehdy, pokud zadávací dokumentace neobsahuje jednoznačně a srozumitelně formulovaná pravidla. Pokud pak zadávací dokumentace, resp. v ní obsažené zadavatelovy požadavky na zpracování nabídky objektivně připouští rozdílný výklad, nemůže taková interpretační nejistota stíhat žádného z uchazečů, ale zadavatele samotného. Je třeba zdůraznit, že je to zadavatel, kdo zadávací dokumentaci vyhotovuje, případně nechává vyhotovovat, a kdo také za správnost a úplnost zadávací dokumentace odpovídá (§ 44 odst. 1 ZVZ).*“ Citovaný judikturní závěr je obecně platný i pro výklad zásady transparentnosti postupu zadavatele při zadávání veřejných zakázek ve smyslu zákona.
21. Stran kvalifikace je zadavatel dle § 73 zákona v nadlimitním režimu povinen požadovat po dodavatelích prokázání základní způsobilosti podle § 74 zákona a s výjimkou jednacího řízení bez uveřejnění i prokázání profesní způsobilosti podle § 77 odst. 1 zákona. Zadavatel je oprávněn požadovat prokázání profesní způsobilosti podle § 77 odst. 2, případně ekonomické kvalifikace podle § 78 zákona či technické kvalifikace podle § 79 zákona.

22. Pokud zadavatel některý z nepovinných požadavků na prokázání způsobilosti či kvalifikace zvolí, ocitá se opět v režimu kogentních ustanovení zákona, od kterých není možné se odchylovat, není-li tak zákonem stanoveno. Obdobně komentářová literatura: „Zadavatel není v rámci zadávacích podmínek, a to ani u nadlimitních veřejných zakázek, povinen stanovit požadavky na technickou kvalifikaci. Pokud se však rozhodne technickou kvalifikaci požadovat, může své požadavky v dané oblasti stanovit pouze v rozsahu a způsobem podle ustanovení § 79; to vše zejména s ohledem na zásadu přiměřenosti a zákazu diskriminace.“ (DVOŘÁK, David, MACHUREK, Tomáš, a spol. Zákon o zadávání veřejných zakázek. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2017, s. 443.)
23. Uvedené závěry platí nejen pro ustanovení § 73 a násl. zákona, ale i pro § 196 zákona, který ve vztahu k § 79 zákona představuje zvláštní ustanovení o kritériích technické kvalifikace pro veřejné zakázky v oblasti obrany nebo bezpečnosti a vylučuje použití ustanovení § 79 odst. 2 písm. a) a b) zákona.
24. Předložení osvědčení je závazným požadavkem vycházejícím z textu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/81/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci postupů při zadávání některých zakázek na stavební práce, dodávky a služby zadavateli v oblasti obrany a bezpečnosti a o změně směrnic 2004/17/ES a 2004/18/ES (dále též „**obránná směrnice**“), konkrétně z článku 42 zabývajícího se technickou a odbornou způsobilostí, podle něhož platí, že doklady o technické způsobilosti hospodářského subjektu mohou být zpravidla poskytnuty jedním nebo několika následujícími prostředky podle povahy, množství nebo důležitosti a použití stavebních prací, dodávek nebo služeb, a to seznamem hlavních uskutečněných dodávek nebo hlavních služeb poskytnutých zpravidla v posledních pěti letech s částkami, daty a jmény dotčených veřejných či soukromých příjemců, přičemž doklad o provedených dodávkách a službách bude poskytnut, byl-li příjemcem zadavatel, ve formě osvědčení vydaných nebo spolupodepsaných příslušným orgánem; byl-li příjemcem soukromý kupující, osvědčením kupujícího, nebo pokud to není možné, pouhým prohlášením hospodářského subjektu [čl. 42 odst. 1 písm. a) bod ii) obranné směrnice].
25. Zadavatel je při formulaci kritérií technické kvalifikace dle § 196 zákona povinen stanovit je v souladu s tímto ustanovením a sám není oprávněn se od něj odchylovat, ledaže to samo dotčené ustanovení umožní. Obranná směrnice ani způsob, jakým ji národní zákonodárce implementoval, stran předložení osvědčení takovou odchylku neumožňují, jinými slovy tak nedávají zadavateli žádný prostor pro vlastní úvahu, zda osvědčení může chtít nebo nikoliv, pokud už se rozhodne k postupu dle § 196 odst. 2 písm. b) zákona. To ostatně vyplývá i z komentářové literatury citované již v bodu 68 napadeného rozhodnutí.
26. Zadavatel v posuzovaném případě požadoval po dodavatelích prokázání technické kvalifikace, a to původně s odkazem na § 79 odst. 2 písm. b) zákona, později na základě změny zadávací dokumentace sp. zn. 1293-33/2015-1350 ve znění citovaném v bodě 14 tohoto rozhodnutí.
27. Změnou zadávací dokumentace zadavatel zvolil správný právní režim svého požadavku a správně upravil i jeho parametry. Zadavatel zněním zadávací podmínky přeformuloval ustanovení § 196 odst. 1 písm. b) zákona, avšak do zadávací dokumentace neuvedl sousloví „a osvědčení objednatel“. Takto formulovaná podmínka představuje pro dodavatele závazný požadavek. Jde o formulaci, z níž přinejmenším není zřejmé, zda zadavatel oproti

znění zákona předložení osvědčení požaduje, či nikoli. Na základě posuzovaného znění dotčené zadávací podmínky tak není patrné, že by zadavatel vyžadoval – tak jak mu § 196 odst. 2 písm. b) zákona ukládá – po dodavatelích předložení rovněž osvědčení o provedení významných dodávek. Nemohu tak přisvědčit rozkladové námitce zadavatele, že formulace bodu 4.1 zadávací dokumentace byla jednoznačná, neboť tato formulace připouští – jak bylo výše uvedeno – výklad odlišný od toho, který předkládá zadavatel.

28. Zadavatel neurčitou formulací zadávacích podmínek způsobil situaci, kdy mohl dostat nabídku, která požadavky ustanovení § 196 odst. 1 písm. b) zákona nebude splňovat. Dodavatel, který by ve své nabídce nepředložil potřebná osvědčení a byl by z tohoto důvodu ze zadávacího řízení vyloučen, oprávněně namítal, že ze zadávací dokumentace požadavek zadavatele nevyplýval. Není povinností dodavatele nabídku zpracovávat s vědomím, že zadávací dokumentace obsahuje zadávací podmínky, které v ní výslovně uvedeny nejsou.
29. Na základě všeho uvedeného jsem se ztotožnil se závěrem, který napadené rozhodnutí předkládá v bodě 75 – zadavatel způsobem, jakým definoval svůj požadavek na prokázání kritérií technické kvalifikace, zapříčinil změnu zákonného vymezení tohoto požadavku ve smyslu, že není ze strany dodavatelů zapotřebí předmětné osvědčení objednatel dokládat.
30. Z téhož důvodu nelze požadavek zadavatele na prokázání technické kvalifikace považovat za transparentní. Rovněž nelze přisvědčit argumentaci zadavatele, že všichni dodavatelé dotčený požadavek pochopili a že se daným požadavkem nesnažil kohokoliv eliminovat, čímž tedy nedošlo k omezení hospodářské soutěže. Tu je nutno uvést, že pochybení není spatřováno v tom, že by zadavatel svým postupem omezil hospodářskou soutěž, nýbrž v tom, že nestanovil požadavek (obecně tedy zadávací podmínku) v takové podobě, v jaké mu zákon ukládá. Rovněž je nutno uvést, že při pochybení při stanovení zadávacích podmínek není nadále (oproti dřívější regulaci zadávání veřejných zakázek) nutné dovozovat vliv na výběr nejvhodnější nabídky pro uložení nápravného opatření (srov. § 263 odst. 3 zákona).
31. Namítá-li zadavatel, že zadávací dokumentace je soukromoprávní listinou, která svým odkazem na kogentní zákonné ustanovení dává najevo, že jinak podléhá odkazovanému ustanovení, ani tuto námitku nepovažuji za důvodnou. Formulace bodu 4.1 zadávací dokumentace sice odkazuje na § 196 odst. 1 písm. b) zákona, avšak z jejího pojetí se spíše jeví, že text bodu 4.1 odkazované nahrazuje zákonné ustanovení [písm. b) část před středníkem]. Jinými slovy z bodu 4.1 zadávací dokumentace je zřejmé, že zadavatel stanoví podmínky prokázání kvalifikace tak, že požaduje seznam významných služeb obdobného charakteru v konkrétní finanční výši za posledních pět let před zahájením zadávacího řízení, a to včetně uvedení jejich ceny, doby poskytnutí a identifikace objednatel. Naopak ohledně předložení osvědčení se zadavatel – podle toho, jak bod 4.1 formuloval – od zákona odchyluje a osvědčení nepožaduje. Je nepochybné, že i pokud zadavatel do zadávací dokumentace uvede, že je sestavena ve smyslu § 6 a § 36 zákona, neznamená tato formulace, že je tím vyloučeno, aby byly zadávací podmínky netransparentní či diskriminační, či umožňovaly jejich dvojí výklad.
32. Předložená možnost výkladu bodu 4.1 zadávací dokumentace není vyvrácena tím, že zadávací dokumentace je soukromoprávní poptávkou odkazující na jinak kogentní zákonné

ustanovení. Je to zřejmé i z toho, že řada listin se od kogentních ustanovení zákonů odchyluje, ať již opomenutím či záměrně, ačkoliv se k těmto zákonům jinak výslovně hlásí.

33. Ze všech uvedených důvodů tedy neshledávám, že by byly zadávací podmínky v bodu 4.1 zadávací dokumentace stanoveny v souladu se zákonem, současně jsem neshledal důvodnou žádnou z rozkladových námitek zadavatele.

VI. Závěr

34. Po zvážení všech aspektů dané věci a po přezkumu napadeného rozhodnutí z hlediska námitek zadavatele a na základě zjištění, že Úřad postupoval při rozhodnutí v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí.
35. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

Česká republika - Ministerstvo obrany, Tychonova 221/1, 160 00 Praha 6

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy